

USTAVNI SUD CRNE GORE

Dragoljub Drašković, sudija, predsjednik Ustavnog suda do 3.2.2020.

Desanka Lopičić, sudija, izabrana za „predsjedavajuću sudiju“

Budimir Šćepanović, sudija

Hamdija Šarkinović, sudija

Mevlida Muratović, sudija

Milorad Gogić, sudija

Miodrag Iličković, sudija

**USTAVNI SUD CRNE GORE
ПОДГОРИЦА**

Примљено: 5. 2. 2020			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вриједност
Su	73/20		

Podgorica, 05.02.2020.

OTVORENO PISMO SUDIJAMA USTAVNOG SUDA

POVODOM IZBORA DESANKE LOPIČIĆ ZA „PREDSJEDAJUĆU SUDIJU“

Poštovane sudije Ustavnog suda Crne Gore,

imajući u vidu Odluku Ustavnog suda od 27.01.2020. godine, kojom je, većinom glasova:

1. sudija Desanka Lopičić izabrana za „predsjedavajućeg sudiju Ustavnog suda do izbora novog predsjednika Ustavnog suda“;

2. „predsjedavajući sudija Ustavnog suda“ stekla „sva prava i obaveze predsjednika Ustavnog suda“;

3. „predsjedavajući sudija Ustavnog suda“ zadužena da organizuje i sprovede „izbore za novog predsjednika Ustavnog suda kada se za to steknu pretpostavke, a najkasnije do kraja decembra 2020. godine“,

kao i obrazloženje te odluke,

protestujemo zbog toga što je Ustavni sud, u pokušaju da izabere novog predsjednika/cu Ustavnog suda:

- 1) ustanovio funkciju „predsjedavajućeg sudije“ suprotno Ustavu Crne Gore i Zakonu o Ustavnom sudu, koji takvu funkciju ne poznaju;
- 2) odbio da primjeni član 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu, koji propisuje da „u slučaju prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda, do izbora novog, funkciju predsjednika vrši zamjenik predsjednika Ustavnog suda, ... a ako nema zamjenika predsjednika funkciju predsjednika Ustavnog suda vrši najstariji sudija“, jer gospođa Lopičić nije ni zamjenica predsjednika Ustavnog suda, ni najstarija među sudijama;

- 3) ignorisao odredbu člana 153, stav 6 Ustava Crne Gore,¹ koja zabranjuje da ista osoba dva puta obavlja funkciju predsjednika Ustavnog suda, imajući u vidu da je gospođa Lopičić prethodno već obavljala funkciju predsjednice Ustavnog suda, a da je sada odlukom ponovo stekla „sva prava i obaveze predsjednika Ustavnog suda“;
- 4) ustanovio da predsjedavajući sudija tu dužnost obavlja do izbora novog predsjednika, pri čemu je omogućeno da se sprovođenje tog izbora organizuje „najkasnije do kraja decembra 2020. godine“, iako nema ni opravdanog razloga, ni utemeljenja u Ustavu i zakonu za to da se ponavljanje izbora ne organizuje odmah;
- 5) obrazložio da je osporeni „postupak izbora predsjedavajućeg sudije“ sproveden „primjenom adekvatnog rješenja iz sopstvene i uporedne ustavno-sudske prakse“, iako je Zakonom o Ustavnom sudu Crne Gore bilo propisano pravilo koje je Ustavni sud trebalo samo da primjeni na postojeće činjenično stanje.

Svjesni da nemamo na raspolaganju pravni lijek kojim bismo mogli da utičemo da odluku preispitate, apelujemo na Vas da to ipak učinite, u skladu s ovlašćenjem da pratite primjenu ustavnosti i zakonitosti u državi (čl. 149, st. 3 Ustava).

Apelujemo da spornu odluku stavite van pravne snage, da funkciju predsjednika Ustavnog suda od 3. februara počne da obavlja najstariji sudija Hamdija Šarkinović, u skladu sa članom 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore.

Posebno apelujemo na Vas, gospodine Šarkinoviću, da preispitate Vaš potpis Odluke o izboru „predsjedavajućeg sudije“ gospođe Desanke Lopičić, te da kao najstariji sudija Ustavnog suda, u skladu sa članom 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu, sazovete sjednicu Ustavnog suda za izbor predsjednika, i da nakon predlaganja kandidata i tajnog glasanja u skladu sa Amandmanom XVI Ustava, članom 13 Zakona i članom 12 Poslovnika Ustavnog suda, obezbijedite da Ustavni sud u najkraćem roku izabere novog predsjednika.

Ako odlučite da istrajete u odluci koja očigledno krši Ustav Crne Gore i Zakon o Ustavnom sudu, ozbiljno dovodite u pitanje sposobnost Ustavnog suda da u postojećem sastavu nastavi da cijeni ustavnost i zakonitost, a time i spremnost države da obezbijedi vladavinu prava.

Obrazloženje protestnog pisma

1. Jezičko tumačenje člana 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu

U obrazloženju odluke o izboru predsjedavajućeg sudije od 27.1.2020. naveli ste:

¹ AMANDMAN XVI - Ustav CG ("Sl. list CG", br. 1/2007 i 38/2013 - Amandmani I-XVI)

Ustavni sud ima sedam sudija.

Sudija Ustavnog suda bira se na vrijeme od 12 godina.

Sudije Ustavnog suda bira i razrješava Skupština, i to: dvoje sudija na predlog Predsjednika Crne Gore i pet sudija na predlog nadležnog radnog tijela Skupštine po raspisanom javnom pozivu koji predlagači sprovode.

Sudija Ustavnog suda bira se iz reda istaknutih pravnika sa najmanje 40 godina života i 15 godina radnog iskustva u pravnoj struci.

Sudije Ustavnog suda iz svog sastava biraju predsjednika Ustavnog suda na vrijeme od tri godine.

Isto lice može biti birano samo jednom za predsjednika i sudiju Ustavnog suda.

Predsjednik i sudija Ustavnog suda ne može vršiti poslaničku i drugu javnu funkciju niti obavljati drugu djelatnost.

Ovim amandmanom zamjenjuje se član 153 Ustava Crne Gore.

Zakon nije uredio situaciju kada sudiji koji je predsjednik Ustavnog suda istekne mandat predsjednika ili mu prestane funkcija predsjednika, iz razloga navedenih u članu 20. (u vezi člana 16., 17. i 18.) ili u članu 21. Zakona, a sudije, nakon provedenih izbora, po članu 13. Zakona ne izaberu predsjednika.

...
U konkretnoj situaciji nije adekvatno i ne može se primijeniti rješenje sadržano u članu 22. Zakona ... član 22. Zakona odnosi se samo na period do organizovanja i provođenja izbora za novog predsjednika, ali ne i na period nakon što su ti izbori provedeni, a novi predsjednik nije izabran. Osim toga, član 22. Zakona odnosi se samo na situaciju kada sudiji prestane funkcija predsjednika prije isteka mandata (čl. 16-21 Zakona) a ne i na situaciju kada predsjedniku istekne redovni mandat.

Smatramo da Vaša interpretacija člana 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu, tako da se on odnosi samo na situaciju kada funkcija predsjedniku suda prestane prije isteka mandata, a ne i istekom mandata, nema uporišta u zakonskom tekstu.

Član 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu glasi:

“U slučaju prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda, do izbora novog, funkciju predsjednika vrši zamjenik predsjednika Ustavnog suda, koji ima prava i obaveze predsjednika, a ako nema zamjenika predsjednika funkciju predsjednika Ustavnog suda vrši najstariji sudija.”

“Slučaj prestanka funkcije” obuhvata slučaj kada funkcija prestaje zbog isteka mandata i kada prestaje prije isteka mandata. U Zakonu o Ustavnom sudu, u članu 22 stav 4, govori se o slučaju „prestanka funkcije predsjedniku Ustavnog suda“ bez ograničenja tog značenja riječima „prije isteka mandata“, pa ne vidimo nikakav opravdani razlog da se značenje tog člana na takav način deformiše dodavanjem nepostojećih riječi.

Isto što važi za prestanak funkcije predsjednika i sudije Ustavnog suda, važi i za prestanak funkcije poslanika, o čemu se Ustavni sud već izjašnjavao.

Ustav Crne Gore u članu 154, pod naslovom “Prestanak funkcije” govori o situacijama u kojima predsjedniku i sudiji Ustavnog suda prestaje funkcija:

„Predsjedniku i sudiji Ustavnog suda prestaje funkcija prije isteka vremena na koje je izabran ako to sam zatraži, kad ispuni uslove za starosnu penziju ili ako je osuđen na bezuslovnu kaznu zatvora.

Predsjednik i sudija Ustavnog suda razriješava se dužnosti ako je osuđen za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje funkcije ...

Nastupanje razloga za prestanak funkcije ili razrješenje utvrđuje Ustavni sud na sjednici i o tome obavještava Skupštinu.

...”

U istom stilu je formulisan i član 20 Zakona o Ustavnom sudu, koji propisuje da „predsjedniku Ustavnog suda prestaje funkcija predsjednika ako mu prije isteka vremena na koje je izabran prestane funkcija sudije Ustavnog suda“, ali koji se ne može tumačiti tako da predsjedniku funkcija neće prestati i istekom mandata.

Zakon o Ustavnom sudu je propisao u članu 15, u skladu sa članom 154 stav 3, da Skupština donosi odluku o prestanku funkcije sudiji *kome istekne mandat*, pa je jasno da Zakon *podrazumijeva* da istek mandata dovodi do prestanka funkcije.²

² Član 15 Zakona o Ustavnom sudu: “Kad sudiji Ustavnog suda prestane funkcija zbog isteka mandata, a predlagrač *ne predloži* ili Skupština ne izabere na upražnjeno mjesto sudiju Ustavnog suda, Skupština će istovremeno donijeti odluku o prestanku funkcije

Član 87 Ustava, pod naslovom „Prestanak mandata poslanika“, definisan je na isti način kao član 154 Ustava:

“Poslaniku prestaje mandat prije isteka vremena na koje je biran:

- 1) podnošenjem ostavke;
- 2) ako je pravosnažnom odlukom suda osuđen na безусловnu kaznu zatvora u trajanju od najmanje šest mjeseci;
- 3) ako je pravosnažnom odlukom lišen poslovne sposobnosti;
- 4) prestankom crnogorskog državljanstva.”

Ovaj član je Ustavni sud Crne Gore već protumačio, kada je u Odluci U-I br. 2/16 od 29.11.2017. godine, zaključio da „*se podrazumijeva da poslanik ostane na toj funkciji do kraja mandata* ili da mu mandat prestane na jedan od načina propisanih Ustavom“. Ovu odluku ste donijeli zasijedajući zajedno - predsjednik Dragoljub Drašković i sudije - Milorad Gogić, Miodrag Iličković, Desanka Lopičić, Mevlida Muratović, Hamdija Šarkinović i Budimir Šćepanović – pri čemu se u odluci ne navodi da li je iko imao izdvojeno mišljenje.

Dakle, u situaciji kada odredbom, kao jedan od načina prestanka mandata, nije i izričito navedeno da mandat prestaje istekom vremena, kao što je, primjera radi, navedeno u odredbi koja propisuje kada prestaje mandat predsjedniku države³, Ustavni sud je našao da se *podrazumijeva* da funkcija prestaje istekom mandata. Prema tome, jedino moguće tumačenje člana 22 stav 4 je da se on odnosi i na situaciju kada do prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda dođe i istekom mandata i na drugi način.

Isto tako, ne postoje razlozi za zaključak da se član 22 stav 4 „odnosi samo na period do organizovanja i provođenja izbora za novog predsjednika, ali ne i na period nakon što su ti izbori provedeni, a novi predsjednik nije izabran“. Član 22 stav 4 propisuje ko će vršiti funkciju predsjednika Ustavnog suda „u slučaju prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda, do izbora novog...“ bez obzira da li taj izbor u međuvremenu bio pokušao jedanput ili više puta. Ograničavanje značenja te odredbe i na ovaj način je sasvim proizvoljno.

Prema tome, jezičko tumačenje člana 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu pokazuje da nema pravne praznine, da je sporna situacija bila uređena tim članom, i da je za zakoniti kontinuitet rada Ustavnog suda bilo potrebno samo postupiti u skladu sa pomenutim članom.

Na argumente koje je profesorica i bivša predsjednica Ustavnog suda Republike Hrvatske, Jasna Omejec, iznijela da podrži odluku kolega iz Ustavnog suda Crne Gore⁴ ovom prilikom ne bismo detaljno odgovarali, jer njeni argumenti nijesu iznijeti i u obrazloženju odluke Ustavnog suda Crne Gore. Smatramo da ovo pismo dovoljno jasno objašnjava da se ovdje nažalost ne radi ni o kakvoj pretjeranoj pravničkoj pedanteriji i formalizmu, već o grubom prekoračenju ovlašćenja ignorisanjem zakona. U pogledu tvrdnji gospođe Omejec da se praksa izbora predsjedavajućeg Ustavnog suda u Hrvatskoj primjenjuje od 2007. godine, iako taj institut nije spomenut ni u hrvatskom Ustavu, ni u zakonu, ni u Poslovniku Ustavnog suda, ukazujemo da je tačno da hrvatski

sudiji Ustavnog suda kome je istekao mandat i odluku da taj sudija nastavlja da vrši funkciju sudije Ustavnog suda do izbora novog sudije, ali ne duže od jedne godine.”

³ **Prestanak mandata**

Član 98

Mandat predsjednika Crne Gore prestaje istekom vremena na koje je biran, ostavkom, ako je trajno spriječen da vrši dužnost predsjednika i razrješenjem. ...

⁴ „Omejec: Odluka crnogorskog Ustavnog suda zaslužuje ocjenu odličan“, Pobjeda, 03.02.2020, dostupan na linku: <https://www.pobjeda.me/clanak/omejec-odluka-crnogorskog-ustavnog-suda-zasluzuje-ocjenu-odlican>

propisi (Ustav, Ustavni zakon o Ustavnom sudu) ne samo da ne sadrže funkciju "predsjedavajućeg sudije", već ne sadrže ni funkciju "zamjenika predsjednika", za razliku od Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore, koji takvu funkciju propisuje. Takođe, Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ne sadrži ni odredbu koja propisuje šta treba činiti u slučaju kada prestane funkcija predsjedniku suda, za razliku od Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore koji to izričito propisuje u članu 22 stav 4. Takođe, koliko nam je poznato, Ustavni sud Republike Hrvatske je "predsjedavajućeg sudiju" izabrao samo jednom, 2007. godine, kada je radio u specifičnim otežanim uslovima jer su bili istekli mandati predsjedniku i sedmorici sudija i čekalo se da stupe na dužnost još troje nedostajućih sudija⁵. Za razliku od toga, u Crnoj Gori ni jednom sudiji Ustavnog suda nije istekao mandat, već je mandat istekao samo predsjedniku suda, tako da Ustavni sud kontinuirano odlučuje u punom sastavu.

2. Ciljno tumačenje Zakona o Ustavnom sudu

Članom 22 stav 1 Zakona o Ustavnom sudu i članovima 14 i 15 Poslovnika Ustavnog suda propisana je funkcija zamjenika predsjednika, čija je nadležnost da „zamjenjuje predsjednika Ustavnog suda u slučaju njegovog odsustva ili spriječenosti da obavlja funkciju” i da onda, prema čl. 22 stav 4 „u slučaju prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda, vrši funkciju predsjednika do izbora novog predsjednika”. Na osnovu ovih odredbi je očigledno da je zakonodavac imao u vidu potrebu da se kontinuitet predsjedavanja Ustavnim sudom obezbijedi kroz ustanovu zamjenika predsjednika, i da je na tu potrebu potpuno odgovorio u članu 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu.

Postavlja se pitanje da li bi i u slučaju da je dosadašnji predsjednik ikada predložio svog zamjenika ili zamjenicu i da su on ili ona bili izabrani na tu funkciju, većina u Ustavnom sudu opet izabrala "predsjedavajućeg sudiju". Izgleda da ne bi, jer većina sudija zapravo ima problem s tim da najstariji sudija zamjenjuje predsjednika zato što za to nije izabran ("nijednog sudiju godine ne kvalifikuju da u takvoj situaciji rukovodi Ustavnim sudom, ako ga za tu funkciju druge sudije nijesu izabrale"). Iako bi se neke ovakvo njihovo tumačenje moglo činiti dopadljivim, ono prosto nije u skladu sa Zakonom o Ustavnom sudu, koji, iako se to većini sudija Ustavnog suda ne dopada, u čl. 22 st. 4 propisuje da u slučaju prestanka funkcije predsjednika, njegovu funkciju do izbora novog vrši njegov zamjenik, "a ako nema zamjenika predsjednika funkciju predsjednika Ustavnog suda vrši najstariji sudija". Prema tome, zakonodavac se potrudio da na svaki način obezbijedi kontinuitet rukovođenja Ustavnim sudom kada iz bilo kog razloga dođe do prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda, tako što je čak pretpostavio i situaciju, u kojoj se Ustavni sud sada našao, da nema ni zamjenika predsjednika. U takvoj situaciji, zakonodavac nije napisao da sudije treba da izaberu "predsjedavajućeg sudiju", kao što su to neovlašćeno učinile, već da najstariji sudija vrši tu funkciju do uspješnog izbora novog predsjednika.

3. Nedosljedno popunjavanje navodnih pravnih praznina

U obrazloženju odluke o izboru predsjedavajućeg sudije od 27.1.2020. navodi se da je *Ustavni sud proveo postupak izbora predsjedavajućeg sudije, između svih sudija Ustavnog suda, primjenom adekvatnog rješenja iz sopstvene i uporedne ustavno-sudske prakse.*

Takođe, naveli ste: *Predsjedavajući sudija je dužan da, analognom primjenom člana 15 Zakona o Ustavnom sudu, organizuje izbore za novog predsjednika Ustavnog suda, kada se za to steknu pretpostavke, a najkasnije do kraja decembra 2020. godine.*

⁵ „Izabran predsjedavajući Ustavnog suda Republike Hrvatske”, Ustavni sud Republike Hrvatske, 2007, dostupan na linku: <https://www.usud.hr/hr/izabran-predsjedavajući-ustavnog-suda-republike-hrvatske>

Član 15 Zakona o Ustavnom sudu, na koji ste se pozvali u odluci, glasi:

„Kad sudiji Ustavnog suda prestane funkcija zbog isteka mandata, a predlagač ne predloži ili Skupština ne izabere na upražnjeno mjesto sudiju Ustavnog suda, Skupština će istovremeno donijeti odluku o prestanku funkcije sudiji Ustavnog suda kome je istekao mandat i odluku da taj sudija nastavlja da vrši funkciju sudije Ustavnog suda do izbora novog sudije, ali ne duže od jedne godine.”

Iako je nejasan smisao pozivanja na član 15 u pogledu organizovanja izbora od strane predsjednika, imajući u vidu da ste se na taj član pozvali i na samom početku obrazloženja odluke o izboru „predsjedavajućeg sudije”, zaključujemo da ste zapravo odluku o tom izboru donijeli smatrajući da je potrebno da postupite analogno rješenju iz člana 15 Zakona o Ustavnom sudu.

Ne dijelimo stav da uopšte postoji pravna praznina vezana za to ko treba da obavlja funkciju predsjednika kome je istekao mandat, i da ju je bilo neophodno popuniti analogijom – sopstvenom praksom i praksom hrvatskog Ustavnog suda, kao i analognom primjenom člana 15 Zakona o Ustavnom sudu. Međutim, iako bi se prihvatio stav većine sudija Ustavnog suda da postoji pravna praznina i da je treba popunjavati analogijom, u tom slučaju:

- 1) dosljedna analogna primjena člana 15 Zakona o Ustavnom sudu na izbor predsjednika Ustavnog suda podrazumijevala bi da se istovremeno donese odluka o prestanku funkcije predsjedniku Ustavnog suda, Dragoljubu Draškoviću, kome je istekao mandat, kao i odluka da on nastavi da vrši funkciju predsjednika Ustavnog suda do izbora novog predsjednika, ali ne duže od jedne godine;
- 2) analogija s izborom predsjedavajućeg sudije tokom 1996. godine kada nije bio izabran predsjednik Ustavnog suda Crne Gore u ovom slučaju nije primjerena, jer su tada važili drugi propisi, predsjednika Ustavnog suda je birala Skupština, a sada ga biraju sudije Ustavnog suda, tada nije bila na snazi odredba nalik na član 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu, koja je propisala ko vrši funkciju predsjednika u slučaju da njemu prestane funkcija;
- 3) ne vidimo mjesta ni analogiji s izborom predsjedavajućeg sudije u Hrvatskoj, jer se radi o pravnom sistemu druge države, čiji je Ustavni sud radio u vrlo specifičnim uslovima bez punog broja sudija, dok u Crnoj Gori Ustavni sud djeluje u punom kapacitetu;
- 4) primjenom *argumenta a contrario* proizilazi da nema potrebe da se zakonom izričito propisuje da zamjenik predsjednika vrši funkciju predsjednika ako sudije, nakon sprovedenih izbora, ne izaberu predsjednika. Funkcija zamjenika predsjednika uvedena je usvajanjem Zakona o Ustavnom sudu iz 2015. i Poslovnika Ustavnog suda iz 2016. godine, a do tada privremenu funkciju predsjednika obično bi vršio sudija koji zamjenjuje predsjednika. Na osnovu samog uvođenja funkcije zamjenika predsjednika i propisivanjem njegove nadležnosti u sklopu člana 22 stav 4 Zakona o Ustavnom sudu, zaključuje se da je legitiman cilj uvođenja ove funkcije bio upravo da se regulišu slučajevi prestanka funkcije predsjednika Ustavnog suda.

4. Zabrana konzumiranja više od jednog mandata

Ustavni sud je u obrazloženju svoje odluke o izboru predsjedavajućeg sudije propustio da se bavi činjenicom da za izbor sudije Desanke Lopičić za „predsjedavajućeg sudiju”, sa „svim pravima i obavezama predsjednika Ustavnog suda” postoji ustavna zabrana, jer je sudija Lopičić već jednom birana za predsjednicu Ustavnog suda.

Zabrana konzumiranja više od jednog mandata predsjednika Ustavnog suda je ustavna zabrana ("Isto lice može biti birano samo jednom za predsjednika i sudiju Ustavnog suda"),⁶ koja se primjenjuje neposredno, tj. nije posredovana zakonom i primjenjuje se onako kako je Ustavom definisana. Ova ustavna zabrana predstavlja smetnju za drugi i bilo koji dalji naredni izbor, pa se stoga može definisati kao posebna procesna pretpostavka, a budući da je negativno postavljena, kao procesna smetnja za donošenje odluke nadležnog organa o ponovnom izboru lica koje je konzumiralo već jedan mandat. Dakle, nadležni organ nije smio da izvrši izbor iako je takav predlog bio dat, već ga je morao odbiti.

Grupa država protiv korupcije (*Groupe d'Etats contre la corruption* – GRECO) Savjeta Evrope, preporučila je Crnoj Gori da se ograniči prekomjerna *koncentracija ovlašćenja* u pravosuđu.⁷ U tom smislu, Crna Gora je promijenila normativni okvir da ograniči trajanje mandata sudija na istim pozicijama.⁸ Međutim, Sudski savjet je ponovo imenovao pet predsjednika suda, uključujući predsjednika Vrhovnog suda, koji je na toj funkciji više od deset godina, zbog čega je GRECO istakao da ova imenovanja nisu u skladu sa svrhom njegove preporuke.⁹ U slučaju izbora osobe koja je prethodno već u jednom mandatu imala ovlašćenja predsjednika suda, da u narednih godinu dana ponovo vrši ta ista ovlašćenja, sasvim je jasno kršenje i Ustavne odredbe, kao i preporuke GRECO, čiji je cilj sprječavanje korupcije.

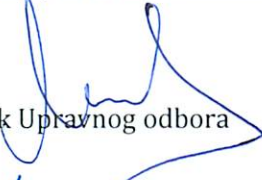
Na kraju, smatramo da rješavanje odnosa sa pozivom na sopstvenu i uporednu praksu koja nije primjerena, a koje odnose je zakon definisao na drugačiji način, predstavlja put u proizvoljnost i arbitrnost, od čega upravo Ustavni sud treba da pruža zaštitu.

Ustavni sud ne smije sebi dopustiti izbor gospođe Lopičić za "predsjedavajućeg sudiju", jer time ne samo da sebe kompromituje i ugrožava javno povjerenje, već ozbiljno dovodi u pitanje i sposobnost države da obezbijedi vladavinu prava.

S poštovanjem,

Akcija za ljudska prava, Tea Gorjanc Prelević, izvršna direktorica

Mreža za afirmaciju nevladinog sektora MANS, advokat Veselin Radulović, pravni zastupnik

Institut alternativa, Stevo Muk, predsjednik Upravnog odbora

Centar za građanske slobode, Boris Marić, direktor

⁶ Amandman XVI stav 6 Ustava Crne Gore.

⁷ Četvrta runda evaluacije – Sprečavanje korupcije u odnosu na poslanike, sudije i tužioce – Drugi izvještaj o usaglašenosti za Crnu Goru, GRECO Sekretarijat, decembar 2019.

⁸ *Ibid.*

⁹ *Ibid.*

Institut za vladavinu prava, Danilo Ajković, izvršni direktor

Evropska asocijacija za pravo i finansije, Katarina Bošković, predsjednica Upravnog odbora